

Ezek a széles értelemezett környezetvédelmi kérdések, a rohamosan változó nyersanyagbázis, az elektronika és műanyagok versenyadottságai és kihívásai.

Gratulálok az 50. jubileumi évfordulóhoz és további sikereket kívánok a főszerkesztőnek,

a szerkesztőbizottságnak, a szerzőknek és olvasóknak, valamint a háttér biztosításában fontos szerepet betöltő Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesületnek.

Juhász Mihály

* * *

Múltról és jövőről

50 éve kerül kibocsátásra a Papíripar, a Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesület folyóirata. A kiadást biztosító Egyesület, a lap szerkesztője, a szerkesztőbizottság, a cikkírók – no meg a nyomda, a nyomdászok jóvoltából, a kéthavon-

kénti megjelenésnek köszönhetően évente hat alkalommal, az 50 év alatt kerekén 300-szor vehettük kézbe és olvashattuk összesen mintegy 12 000 oldal terjedelemben „a Lapot”. Ez már tekintélyes, tiszteletet érdemlő idő. A jubileum lehetőséget kínál, alkalmat ad vizszonekintésre, összegezésre, tapasztalatok, következtetések levonására.

Jó volt, hogy tájékoztatott:

- a Világ, Európa és Magyarország papír- iparáról, a termelési és felhasználási mennyiségekről főbb termékcsoportok szerint, az export és import alakulásáról, a piaci versenyben résztvevők helyzetéről, ezzel együtt az országok fejlettségére is utaló fajlagos papírfelhasználási adatairól;
- a műszaki haladás eredményeiről, új termékekről, technológiákról, és a technikai felszerelés, a gyártó gépek, berendezések fejlesztéséről, amiből következtetni lehetett a világ élészínvonalára;

- a tudományos kutatások külföldi és hazai eredményeiről, különös tekintettel a nyersanyagbázis szélesítésére, anyag- és energia-takarékos, egyben környezetkímélő gyártási eljárások, műveletek kidolgozására, új vizsgálati módszerek és eszközök kifejlesztésére;
- a termékek minőségének ügyéről – a minőség tervezéséről, szabályozásáról, ellenőrzéséről, végső soron biztosításáról;
- a szabványosítás nemzetközi és hazai előrehaladásáról; az egységes fogalom-meghatározásokról;
- a szakmai oktatás, továbbképzés helyzetéről, eredményeiről, lehetőségeiről.

Az Egyesület szolgálatában a szervezet működéséről, az egyesületi életről közreadott tudósítások, fényképes beszámolók szükségesek és hasznosak voltak. Elsősorban a közgyűlések, az egyesületi tanácsülések, végrehajtó bizottsági ülések eseményeiről, határozatairól szóló híradást kell megemlíteni.

Folytatható a sor különböző szintű rendezvények sokaságával, nevezetesen a hazai és külföldi szervezésű konferenciákkal, szimpóziумokkal, előadásokkal, kiállításokkal. Nem maradhatnak ki az említésből a klubdelutánokról, baráti találkozókról készült beszámolók.

Ehhez a sorhoz tartoznak a szakmai kultúra fejlesztése érdekében kiemelkedő tevékenységet kifejtők méltatása, munkájuk elismerése-képpen kapott kitüntetések ismertetése.

A folyóirat azzal is szolgálta a szakmai fejlődést, hogy lehetőséget adott munkaered-

mények bemutatására, szakmai elképzelések kifejtésére.

Jelen sorok írójának is módja volt mint szerzőnek, illetve társszerzőnek mintegy 40 cikket a folyóirat lapjain közreadni.

Ami a további megjelenést illeti, az eddigi hasznos témakörök mellé **megfontolásra javasolható újabbak:**

- a papíripari műszaki nyelv gondozása,
- a személyi hírek rovata keretében, többek között az iparági vezetők, szakemberek, kiemelkedő tevékenységet végzők bemutatása, eredményeik ismertetése,

- az iparági hagyományok ápolása,
- az egyesületi műhelymunka (pl. szakmai bizottságok munkájának) ismertetése.

A jubileum alkalmával nem hiányozhatnak a jókívánságok.

További sikeres éveket, évtizedeket az iparági műszaki kultúra terjesztésében! Célrányos, ugyanakkor gondolatgazdag szerkesztést, amit szakmaszerető jótollú cikkírók támogatnak.

Megelégedett, aktív, véleményüket a lap oldalain is kifejtő olvasótábort.

Annus Sándor

* * *

Rendhagyó gondolatok az 50 éves Papíripar társaságában...

Fél évszázadnyi idő az ember rövidre szabott életében nagyon sok. Egy szaklap esetében is tekintélyes mérföldkő, ami mellett illő megállni, majd mindent nyugodtan átgondolni, múlttól és jövőről.

Az illyesfajta érdemi elemzést az arra hivatottak, – elsősorban a lap életének minden gondját és örömét a vállán viselő Felelős szerkesztő és a szerkesztő bizottság, egyesületünk vezetőivel karöltve – kellő időben, lelkiismeretesen el is végezték.

Miközben – és erről meg vagyok győződve – 50 éve egyfolytában minden egyes lapszám úgy kerekedik ki, hogy a szerkesztőség mindig a lehető legjobb változattal kívánja az érdeklődő Olvasókat és az ambiciózus Szerzőket meglepni.

Bevallom, meghatódtam, amikor felkérést kaptam a T. Szerkesztőségtől, hogy monda-

nám el gondolataimat az **50 éves jubileum** kapcsán, múlttól és jövőről. De hát hogy jövők én ehhez? Nem vagyok egyesületi alapító tag, magas tisztségeket sem viseltem soha.

Azt meg honnan tudhatnátok, hogy a mai napig mindig örömmel veszem kézbe a lapot. Érdekel a tartalma, a külső megjelenése, és szerkezete pedig mostanság kimondottan tetszik. Egyáltalán nem közömbös tehát, akárcsak egy életre választott szakterületem, a papírfeldolgozás, azon belül is a felületi nemesítés.

Itt van a kezemben egy régi cikkem kefelevonata, amit annak idején *Kalmár Vera* az Édesanyámnak dedikált, szeretettel. És ettől aztán eszembe jutott, hogyan is találkoztam életemben először „a lappal”.

Előre is elnézést kell kérnem a személyes emlékek felidézése miatt.

1960(!) tavaszán, a Műegyetemről friss diplomával a kezemben nem kevés izgalommal mentem ki Csepelre, állásügyben. Az Intézet igazgatója fogadott és meglepően komoly, alapos beszélgetés után eldől: itt fogok dolgozni, tudományos gyakornoki státuszban. Bemutat-